

Yeni bir başlangıç yapmak...

Günah'ın getirdiği yıkım (*parçalanmışlık ve yaralanmışlık*) karşısında iyileşmeye olan ihtiyacın farkına varmak, bize yeni bir başlangıç sağlayacaktır.

Günahın insanda açtığı yara, Tanrı ve insan arasında ayrılıktır. Bunun sonucunda Tanrı'yla insan arasındaki ayrılık, insanın insanla olan ilişkisine de ayrılık (*düşmanlık*) getirmiştir.

Öyleyse nefes aldığınız şu an, yeni bir başlangıç yapmak için size verilmiş bir fırsattır. Bu anlamda Tanrı'nın çağrısı daima yenidir:

Hoşeya 6:1 Gelin, RAB'be dönelim.
Bizi O parçaladı, O iyileştirecek.
Bizi O yaraladı,
Yaramızı O saracak.

Ayet burada sorunlu bir halka, sıkıntılı insanlara umut vaat ediyor. Bu noktada miskinliği üzerimizden atıp Tanrı ile aynı fikirde olmamız gerekiyor. Hayatımızda kötü giden şeyler için sorumluluğu üzerimize alıp "*yanlış yaptım*" dememiz gerekiyor.

Tanrı'dan kaçamayacağımızı kabullenmemiz gerekiyor.

Yanlış yola girdiğimizde, Yunus gibi balığın karnına girdiğimizi görmemiz gerekiyor.

Bize sıkıntı ve zorluk getiren olaylarda insanları (ya da durumları) suçlamak yerine kendi yüreğimizle yüzleşmemiz gerekiyor.

Öldüren ve yaşatan Tanrı'yı, şifanın Rabbi olarak tanımamız gerekiyor.

Tanrı'nın Krallığı ile dünyasal krallığın yollarını sıklıkla karıştırdığımız için; bencilliğimiz sebebiyle başkalarının üzülmeye, öfkelenmesine sebep olduğumuzu görmemiz gerekiyor.

Ahlaki anlamda Mesih seviyesine ulaşmaktaki tembelliğimizle yüzleşmemiz gerekiyor.

YENİ Bir BAŞLANGIÇ için şimdi karar verip ilk adımı atmamız gerekiyor...

Hoşeya'nın günlerinde olduğu gibi, insanlar bu gün de aynı olduğundan; bu çağrı yine bizim zamanımız için de umut vermektedir. Bu ayetlerde Tanrı, bizim durumumuza bir çağrı yapmaktadır; şifa için O'na dönmemizi istemektedir. Öyleyse içinde bulunduğumuz durumdan daha iyi bir duruma ilerleyebilme umudu halen vardır.

İnsanlar olarak YENİ şeyleri severiz... Yeni bir araba (*seviniriz ve arkadaşlarla kutlarız*)... Yeni bir ev (*seviniriz ve arkadaşlar kutlamak için, sevincimize katılmak için gelip bizi görürler*)...

Yeni evlendiğimizde eşimiz ne kadar harika ve özeldir; dünyamızın merkezidir, hayallerimiz ve umutlarımız yenidir (*sevinçliyizdir*)...

Yeni bir yaş (*seviniriz*)... sanki var oluşumuzu kendimiz sağlayıp devam ettirmiş gibi seviniriz ve kutlarız... Fakat var oluşumuzun kaynağı ve koruyucusu olan Tanrı'yı hatırlamak aklımıza gelmez. Gelse de çabuk unutturuz...

Bunun gibi, her Yeni Şeyi hemen eskitiriz... tekrar Yeni Şeyler arayışına düşeriz... Oysa eskiyen Adem'deki benliğimizdir; Tanrı'nın sağlayışındaki her şey yenidir; Adem'in gözleriyle baktığımız için bize eski görünür. Bu yaratılışa Mesih'teki Yeni Yaratılışımız ile bakmamız gerekir (Galatyalılar 6:15, II.Korintliler 5:17)...

Bu yaratılışa Yeni bir Yaşam sürmek üzere [*Mesih'te*] bakmamız gerekir [*Adem'de değil*]...

Hoşeya bu çağrışı yaptığı günlerde, halkın durumunu şöyle özetlemektedir:

4:1 Ey İsraililer, dinleyin RAB'bin sözünü, Çünkü RAB'bin davası var bu ülkede yaşayanlarla; "doğruluk, merhamet, Tanrı bilgisi.

2 Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık, Zina almış her şeyin yerini. Zorbalık ediyorlar, Kan üstüne kan döküyorlar.

1. ayete bakınca üç şeyin eksikliğini görmekteyiz: doğruluk olmayınca, merhametiniz de olmayacaktır; bu da Tanrı bilgisini bırakmış olmaktan kaynaklanmaktadır.

2. ayete bakınca da insanlar arası ilişkinin ne kadar kötü olduğunu görmekteyiz. Dolayısıyla "*doğruluk, merhamet, Tanrı bilgisi*" olmayan insanlar, Tanrı ile Mesih merkezli bir ilişki içinde olamayacağı için; böyle kimselerin diğer insanlarla ilişkilerinin de ışıktaki olmasını düşünemeyiz.

2. ayetteki suçların listesine bakın: "*lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık, zina, zorbalık, kan dökme...*" İnsan "*Tanrısı Rabbi bütün yüreği ile sevemezse; insanı da kendisi gibi sevemez*" (On Emir). Dolayısı ile insanın buradaki suç listesinden ve bunların cezasından kurtulması için Tanrı'ya dönmesi gerekiyor. Tanrı'ya dönmek de tövbe etmekle (kötü yollarından dönmekle) mümkün oluyor.

Öyleyse ülkede doğruluk olsun diye dua etmemiz gerekiyor –*ama başkalarının değişmesini beklemeden önce bizim tövbe ile Tanrı'ya dönmemiz gerekiyor.*

Ülkede Mesih'in merhamet hüküm sürsün diye dua etmemiz gerekiyor –*ama başkalarının değişmesini beklemeden önce bizim tövbe ile Tanrı'ya dönmemiz gerekiyor; önce bizim merhametli olmamız gerekiyor.*

Bize Tanrı'yı tanımayı öğreten Mesih'in bilgeliği ile Adem soyuna Tanrı'dan korkmayı öğretebilelim diye dua etmemiz gerekiyor.

Bütün uluslarda yenilenmiş ve değişmiş yaşamlar için ışık olabilelim diye Tanrı bilgisi ile yaşamamız gerekiyor –*ama bunu başkalarının yapmasını beklemeden önce bizim tövbe ile Tanrı'ya dönmemiz gerekiyor; önce bizim ışık olmaya gayretli olmamız gerekiyor.*

Böylece ülkede Tanrı korkusu olsun diye dua etmemiz gerekiyor, Tanrı korkusu gerçek dindarlıktır; Tanrı korkusu pak imandandır ve Tanrı korkusu bilgeliktir.

Hoşeya'nın çağrısına tekrar dönersek; “*gelin, Rab'be dönelim*” çağrısını duymak hem şaşırtıcı hem de üzücüdür. **Şaşırtıcıdır**; çünkü Tanrı'dan ayrılmış bir halka, günahla yaşayanlara, günahkar kimselere bu çağrı yapılmaktadır –*insan Tanrı'dan yüz çevirse de Tanrı kendi yarattığı insandan vazgeçmemiştir. Üzücüdür*; bu çağrı Tanrı'nın öz halkına yapılmaktadır. Tanrı'nın halkı, Tanrı'yı unutmuştur; elinde Tanrı Sözü olan, Kutsal Kitap'ı tutan halk, Tanrı bilgisinden uzaktır.

Öyleyse şunu hatırlayalım: vaftiz olduğumuz için Tanrı'yı tanıdığımızı ileri süremeyiz; bir kilise üyesi olduğumuz için Tanrı bilgisine sahip olduğumuzu ileri süremeyiz; bir ayine katılmakla ya da bir dua kitabını okumakla Tanrı'ya tapındığımızı ileri süremeyiz. Hoşeya'nın çağırdığı halkta bunların hepsi vardı. Antlaşma halkı olduklarını biliyorlardı; tapınakta ayinlere katılıp, köşe başlarında dua ediyorlar; doğru kişilerin mezarlarını donatıyorlar; nanenin, kimyonun ondalığını bile hesaplıyorlardı. Ama Tanrı'yı tanımıyorlardı.

Bir ilahiyat okulu bitirmiş bile olabilirsiniz, yürekleriniz her gün samimi tövbe ve iman ile Rab'be dönmedikçe Tanrı'yı tanıyamazsınız; bir kilisede çalışıyor olabilirsiniz; Kutsal Yazılar'ı ezberlemiş bile olabilirsiniz –ama samimi tövbe ve iman ile Rab'be dönmedikçe Tanrı'nın halkıdan olamazsınız.

Açıktır ki, Tanrı halkı ait olduğu Tanrı'yı unutmuştur. 4:2 ayetindeki suç listesine bakınca daha iyi anlayabiliriz; Tanrı için zamanları olmadığından, yaşamlarını böyle suçlar dolduruyordu. Yaşamlar günahla lekelenmiş, Tanrı'dan uzaklaşıyorlardı. Öyleyse bir ritüeli takip etmekle paklanmış olmak arasında bir fark olmalıydı; vaftiz oldum diyerek kendine güvenmekle vaftizini her gün hatırlamak arasında bir fark olmalıydı...

Eğer ibadete katılmak bazı kimseler için bir formalite gibi olmuşsa, dua ve tapınma böyle kimselere ne verebilir ki? Yüreklerimiz Tanrı Sözü'ne açıksın-susasın diye dua etmeliyiz...

Tapınma, yaşam değiştiren bir şey olacaksa tövbe ile bizi Göklerin Egemenliğine çağıran Mesih'e dönmeliyiz...

Hoşeya'nın “Gelin...” diyen davetini **şimdi kabul edin**. Yerinizden kalkıp **şimdi** ne yapmanız gerektiğini, yaşamınızdan neleri atmanız gerektiğini, yaşamınızı nasıl düzenleyeceğinizi **şimdi** düşünün; buna **şimdi** karar verin; ve ayetin çağrısını siz de her gün kendiniz için **YENİ bir dua yapın**; ve başkalarına da aynı çağrıyı siz yapın: Gelin, RAB'be Dönelim...

Son olarak şunu hatırlayalım: Bu çağrı Lütufkar bir Çağrıdır çünkü bu çağrı, kutsal insanlara yapılmıyor –kutsallıktan uzak insanlara yapılıyor. Hangi durumda? İnsanlar günahlı bir durumdayken (suçluyken) bu çağrı yapılıyor.

Tanrı'nın çağrısı için layık olmadığınızı mı düşünüyorsunuz? Eğer öyleyse Tanrı tam da sizi arıyor.

Yuhanna 3:16 Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Ođlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.